

Ηλίας — Αριθμός Δύο

Προφητικά Χαρακτηριστικά

Jeff Pippenger

2023-09-27

Στο προηγούμενο άρθρο προσδιορίσαμε τον Ηλία ως σύμβολο. Σε συμφωνία με τους κανόνες του William Miller, τα «σύμβολα» μπορεί να έχουν περισσότερες από μία σημασίες. Επομένως, ο Ηλίας ως σύμβολο μπορεί επίσης να αντιπροσωπεύει ένα μέρος του διττού συμβόλου του Ηλία και του Μωυσή. Το διττό σύμβολο του Ηλία και του Μωυσή διατρέχει ολόκληρο το βιβλίο της Αποκάλυψης, και το να υπάρχει αβεβαιότητα ως προς το τι αντιπροσωπεύει το διττό σύμβολο σημαίνει ότι υπάρχει αβεβαιότητα ως προς το μήνυμα στο βιβλίο της Αποκάλυψης, το οποίο αποσφραγίζεται λίγο πριν κλείσει η δοκιμασία. Για τον λόγο αυτόν, θα εξετάσουμε τώρα συγκεκριμένα ορισμένα προφητικά χαρακτηριστικά που ταυτίζονται με το σύμβολο του Ηλία.

Έχομεν τρεῖς πρωτεύοντας μάρτυρας διὰ τὰ ἐδραιώσωμεν ἐκεῖνα τὰ προφητικά χαρακτηριστικά. Οἱ μάρτυρες αὐτοὶ εἶναι ὁ προφήτης Ἡλίας, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής καὶ ὁ Οὐίλλιαμ Μίλλερ, τοὺς ὁποίους ἡ θεόπνευστος ἔμπνευσις προσδιορίζει ὡς ἐναλλάξιμα σύμβολα.

«Χιλιάδες οδηγήθηκαν να αποδεχθούν την αλήθεια που κηρύχθηκε από τον Γουίλλιαμ Μίλλερ, και υπηρέτες του Θεού ανεδείχθησαν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να διακηρύξουν το μήνυμα. Όπως ο Ιωάννης, ο πρόδρομος του Ιησού, εκείνοι που κήρυτταν αυτό το επίσημο μήνυμα αισθάνονταν εξαναγκασμένοι να βάλουν την αξίνα στη ρίζα του δένδρου και να καλέσουν τους ανθρώπους να παράγουν καρπούς αντάξιους της μετανοίας. Η μαρτυρία τους ήταν προορισμένη να αφυπνίσει και να επηρεάσει ισχυρά τις εκκλησίες και να φανερώσει τον αληθινό τους χαρακτήρα. Και καθώς η επίσημη προειδοποίηση να φύγουν από την επερχόμενη οργή ηχούσε, πολλοί από εκείνους που ήταν ενωμένοι με τις εκκλησίες δέχθηκαν το θεραπευτικό μήνυμα: είδαν τις αποστασίες τους, και με πικρά δάκρυα μετανοίας και βαθιά αγωνία ψυχής ταπεινώθηκαν ενώπιον του Θεού. Και καθώς το Πνεύμα του Θεού αναπαύονταν επάνω τους, βοήθησαν να ηχήσει η κραυγή: “Φοβήθητε τον Θεόν και δότε εις Αυτόν δόξαν· διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεώς Του.”» Early Writings, 233.

Στον Ηλία, στον Ιωάννη τον Βαπτιστή και στον Μίλλερ είχε δοθεί ένα συγκεκριμένο πνεύμα, το οποίο καθοδηγούσε και προσδιόριζε το έργο τους. Η μαρτυρία τους ήταν «υπολογισμένη να διεγείρει και να επηρεάσει ισχυρώς τις εκκλησίες και να φανερώσει» τον «πραγματικό χαρακτήρα» αυτών των εκκλησιών. Είτε στον καιρό του Αχαάβ, είτε του Ιωάννη του Βαπτιστή, είτε του Γουλιέλμου Μίλλερ, οι εκκλησίες προς τις οποίες απευθύνονταν κατείχοντο όλες από μία Λαοδικειακή τύφλωση τόσο βαθιά και σκοτεινή, ώστε το μήνυμα έπρεπε να είναι τόσο άμεσο όσο το να τεθεί ένας «πέλεκυς στη ρίζα του δέντρου». Περιλάμβανε την εξαγγελία του τέλους της δοκιμασίας, η οποία, στην περίπτωση του Ιωάννη του Βαπτιστή, ήταν η προειδοποίηση περί «της οργής» που επρόκειτο «να έλθει». Το μήνυμα του Μίλλερ, με την κήρυξη «Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις αυτόν· διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού», ήταν επίσης προειδοποίηση για την οργή που επρόκειτο να έλθει.

«Η φωνή του Ιωάννη υψώθηκε σαν σάλπιγγα. Η αποστολή του ήταν: “Ανάγγελον εις τον λαόν μου την παράβασιν αυτών, και εις τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών” (Ησαΐας 58:1). Δεν είχε αποκτήσει καμία ανθρώπινη μόρφωση. Ο Θεός και η φύση είχαν υπάρξει οι διδάσκαλοί του. Αλλά χρειαζόταν κάποιος για να προετοιμάσει την οδό ενώπιον του Χριστού, ο οποίος να είναι αρκετά τολμηρός ώστε να ακουστεί η φωνή του όπως των προφητών της αρχαιότητας, καλώντας το εκπεσμένο έθνος σε μετάνοια». Selected Messages, βιβλίο 2, 148.

Ο Ηλίας πρόσταξε τη γενεά του να επιλέξει εκείνη την ημέρα αν θα υπηρετούσαν τον Θεό ή τον Βάαλ, και εκείνη η γενεά δεν αποκρίθηκε ούτε μία λέξη, πράγμα που ισοδυναμεί με επιλογή του Βάαλ.

«Ποτέ δεν υπήρξε μεγαλύτερη ανάγκη για πιστές προειδοποιήσεις και ελέγχους, και για στενή, ευθεία αντιμετώπιση, απ’ ό,τι ακριβώς στην παρούσα ώρα. Ο Σατανάς έχει καταβεί με μεγάλη δύναμη, γνωρίζοντας ότι ο καιρός του είναι σύντομος. Κατακλύζει τον κόσμο με ευχάριστους μύθους, και ο λαός του Θεού αγαπά να του λέγονται ομαλά πράγματα. Η αμαρτία και η ανομία δεν αποστρέφονται. Μου δείχθηκε ότι ο λαός του Θεού πρέπει να καταβάλει πιο σταθερές, αποφασιστικές προσπάθειες για να απωθήσει το επερχόμενο σκότος. Το ακριβές έργο του Πνεύματος του Θεού χρειάζεται τώρα όπως ποτέ άλλοτε. Η νωθρότητα πρέπει να αποτιναχθεί. Πρέπει να αφυπνιστούμε από τον λήθαργο που θα αποβεί στην καταστροφή μας, αν δεν του αντισταθούμε. Ο Σατανάς ασκεί ισχυρή, κυριαρχική επιρροή επάνω στις διάνοιες. Κήρυκες και λαός κινδυνεύουν να βρεθούν στην πλευρά των δυνάμεων του σκότους. Δεν υπάρχει τώρα κάτι τέτοιο όπως ουδέτερη θέση. Είμαστε όλοι σαφώς είτε υπέρ του δικαίου είτε με το άδικο. Είπε ο Χριστός: “Όποιος δεν είναι με Εμένα είναι εναντίον Μου· και όποιος δεν συνάγει μαζί Μου, σκορπίζει.”» Testimonies, τόμος 3, 327.

Ο Ιωάννης αποκάλυψε «το εκφυλισμένο έθνος» της ιστορίας του «γέννημα εχιδνών». Οι Μιλλερίτες τελικώς προσδιόρισαν το εκφυλισμένο έθνος της δικής τους ιστορίας ως τις θυγατέρες της Βαβυλώνας. Είτε ο Ηλίας, είτε ο Ιωάννης, είτε ο Μίλλερ, κανένας από τους τρεις δεν ήταν θεολόγος. Όλοι είχαν κληθεί από τους κοινούς δρόμους της ζωής.

«Η αλήθεια καθώς είναι εν τω Ιησού, όπως εκηρύχθη από Αυτόν όταν περιεβάλλετο από το νεφελώδες σύννεφο, είναι βεβαιότητα και αλήθεια και εις την ημέραν ημών, και θα ανακαινίσει εξίσου βεβαίως τον νου του δεχομένου, καθώς έχει ανακαινίσει νους κατά το παρελθόν. Ο Χριστός έχει δηλώσει: “Εάν δεν ακούωσι τον Μωυσήν και τους Προφήτας, ουδέ θέλουσι πεισθή, και αν τις αναστή εκ νεκρών.” (Λουκάς 16:31)»

«Ως λαός, πρέπει να ετοιμάσουμε την οδό του Κυρίου, υπό την υπερισχύουσα καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, για τη διάδοση του ευαγγελίου στην καθαρότητά του. Το ρεύμα του ζώντος ύδατος πρέπει να βαθαίνει και να πλαταίνει στην πορεία του. Σε όλα τα πεδία, πλησίον και μακράν, άνθρωποι θα κληθούν από το άροτρο και από τα πιο συνήθη βιοποριστικά επαγγέλματα του εμπορίου, που σε μεγάλο βαθμό απασχολούν τον νου, και θα εκπαιδευθούν σε σύνδεση με άνδρες που έχουν αποκτήσει πείρα — άνδρες που κατανοούν την αλήθεια. Με τις πλέον θαυμαστές ενέργειες του Θεού, όρη δυσκολιών θα μετακινηθούν και θα ριφθούν στη θάλασσα. Ας εργαζόμαστε ως εκείνοι που έχουν γνωρίσει τη δύναμη της αλήθειας όπως είναι εν τω Ιησού.»

«Κατά την περίοδο αυτή πρόκειται να λάβει χώρα μια σειρά γεγονότων που θα αποκαλύψουν ότι ο Θεός είναι κύριος της καταστάσεως. Η αλήθεια θα κηρυχθεί με γλώσσα σαφή και αδιαμφισβήτητη. Εκείνοι που κηρύττουν την αλήθεια θα επιδιώκουν να αποδεικνύουν την αλήθεια με ζωή εύτακτη και ευσεβή διαγωγή. Και καθώς θα πράττουν αυτό, θα καθίστανται ισχυροί στην υπεράσπιση της αλήθειας και στην απόδοση σε αυτήν της βεβαίας εφαρμογής που της έχει δώσει ο Θεός.»

«Όταν οι άνδρες, οι οποίοι έχουν γνωρίσει και διδάξει την αλήθεια, εκτρέπονται προς την ανθρώπινη κατανόηση και μοιράζουν σε πλανημένους νουθεσίες το δικό τους παρασκευάσμα μύθων, τότε είναι καιρός, και μάλιστα ύψιστος, για εκείνους που κάποτε υπήρξαν εργάτες στο ευαγγελιστικό έργο, αλλά έχουν παρασυρθεί στη διαχείριση εστιατορίων, καταστημάτων τροφίμων και άλλων εμπορικών κλάδων εργασίας, να προσέλθουν στη γραμμή, να μελετήσουν επιμελώς τις Γραφές τους και, έχοντας στα χέρια τους τον λόγο του Θεού, να διανέμουν τη βιβλική αλήθεια, την πνευματική τροφή, σε συνεργασία με τους ουράνιους αγγέλους. Το έργο αυτό τώρα καλεί δυνατά για εργάτες θείας αποστολής. Τότε η Παντοδυναμία θα πει στα όρη των δυσκολιών: Μετακινήθητι και ρίφθητι στη θάλασσα.» Paulson Collection, 73, 74.

Ο Ηλίας, ο Ιωάννης και ο Μίλλερ ήσαν, και συνεπώς εκπροσωπούν, άνδρες οι οποίοι καλούνται από τα «πιο κοινά» «επαγγέλματα», διότι «οι άνδρες» που προηγουμένως είχαν διδάξει την αλήθεια τελικώς «παρεκκλίνουν προς την ανθρώπινη κατανόηση και διανέμουν σε εξαπατημένες διάνοιες το δικό τους πιάτο από μύθους». Οι κοινοί άνθρωποι που καλούνται θα δώσουν «τη βέβαιη εφαρμογή» της βιβλικής προφητείας, «όπως ο Θεός την έχει δώσει». Δύο φορές, στο χωρίο, η Αδελφή Γουάιτ προσδιόρισε τα «όρη» ως «όρη δυσκολίας». Το έργο αυτών των ανδρών περιελάμβανε την καταβίβαση «παντός όρους». Το έργο που επιτελείται από τους κοινούς ανθρώπους, οι οποίοι εκλήθησαν από το άροτρο ταπεινών περιστάσεων, εκπροσωπεί το έργο της αναγνώρισης της ορθής βιβλικής μεθοδολογίας, σε αντίθεση προς τα πιάτα των ανθρώπινων μύθων που διανέμονται από τους θεολόγους της εποχής.

«Το έργο του Ιωάννη του Βαπτιστή, και το έργο εκείνων οι οποίοι κατά τις έσχατες ημέρες εξέρχονται με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να αφυπνίσουν τον λαό από την απάθειά του, είναι από πολλές απόψεις το ίδιο. Το έργο του αποτελεί τύπο του έργου που πρέπει να γίνει στην εποχή αυτή. Ο Χριστός πρόκειται να έλθει δεύτερη φορά για να κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη. Οι αγγελιαφόροι του Θεού, οι οποίοι φέρουν το τελευταίο μήνυμα προειδοποιήσεως που πρόκειται να δοθεί στον κόσμο, οφείλουν να προετοιμάσουν την οδό για τη δεύτερη παρουσία του Χριστού, καθώς ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό για την πρώτη παρουσία Του. Σε αυτό το προπαρασκευαστικό έργο, “πάσα φάραγξ θέλει υψωθή, και παν όρος και βουνόν θέλει ταπεινωθή· και τα σκολιά θέλουσιν ευθυγραμμισθή, και οι τραχείς τόποι θέλουσι γείνει πεδιάδες” διότι η ιστορία πρόκειται να επαναληφθεί, και για μία ακόμη φορά “η δόξα του Κυρίου θέλει αποκαλυφθή, και πάσα σαρξ ομού θέλει ιδεί αυτήν· διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε.” Southern Watchman, 21 Μαρτίου, 1905.»

Τα χαρακτηριστικά των τριών μεταρρυθμιστών, τα οποία προσδιόρισε ο Ησαΐας, είναι ότι κάθε κοιλάδα θέλει υψωθεί, κάθε όρος θέλει ταπεινωθεί, τα σκολιά θέλουσιν ισιωθή και οι τραχείς τόποι θέλουσι γείνει ομαλοί. Η οδός του Κυρίου, η οποία ετοιμάζεται με το να υψωθούν οι

κοιλιάδες, να ταπεινωθούν τα όρη και να ισιωθούν τα σκολιά και να ομαλυνθούν οι τραχείς τόποι, είναι αι αρχαίαι τρίβοι.

Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε ἐν τῇ ἐρήμῳ τρίβους τῷ Θεῷ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ θέλει ὑψωθῆ, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸν θέλει ταπεινωθῆ· καὶ τὰ σκολιά θέλουσι γείνει εὐθέα, καὶ οἱ τραχεῖς τόποι πεδινά· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θέλει ἀποκαλυφθῆ, καὶ πᾶσα σὰρξ ὁμοῦ θέλει ἰδεῖ αὐτήν· διότι τὸ στόμα τοῦ Κυρίου ἐλάλησε. Ἡσαΐας 40:3–5.

Όταν οι φιλονεικούντες Ιουδαίοι ρώτησαν τον Ιωάννη τον Βαπτιστή αν ήταν ο Ηλίας που επρόκειτο να έλθει, εκείνος απάντησε ότι δεν ήταν, αλλά κατόπιν ταύτισε τον εαυτό του με το σχετικό χωρίο από τον Ησαΐα.

Και αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέστειλαν ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευῖτας διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσουν, Σὺ τίς εἶσαι; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ δὲν ἠρνήθη· ἀλλὰ ὡμολόγησε, Ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ Χριστός. Καὶ τὸν ἠρώτησαν, Τί λοιπόν; Εἶσαι σὺ Ἡλίας; Καὶ λέγει, Δὲν εἶμαι. Εἶσαι ἐκεῖνος ὁ προφήτης; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. Εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν, Ποίος εἶσαι; διὰ νὰ δώσουμε ἀπόκριση εἰς ἐκείνους πὸν μᾶς ἔστειλαν. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Εἶπε, Ἐγὼ εἶμαι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καθὼς εἶπε ὁ προφήτης Ἡσαΐας. Ἰωάννης 1:19–23.

Η προετοιμασία της «οδού του Κυρίου» προσδιορίζει τη μεθοδολογία την οποία οι ἄγγελοι καθοδήγησαν τον Μίλλερ να κατανοήσει και να εφαρμόσει, προκειμένου να προετοιμάσει τη βιβλική κατανόηση της «οδού» στην οποία οι ἄνθρωποι ἔπρεπε να περιπατήσουν. Κάθε «ὄρος» ἔπρεπε να ταπεινωθεῖ, διότι τα ὄρη της βιβλικῆς προφητείας αντιπροσωπεύουν ἀλήθειες οι οποίες, με την πρώτη ματιά, φαίνονται υπερβολικά δύσκολες να κατανοηθούν. Το να κατανοηθεῖ το ἐνδόξο ἅγιον ὄρος του Δανιήλ, κεφάλαιο ἑνδεκά, εδάφιο σαράντα πέντε, το οποίο ο βασιλιάς του βορρά επιχειρεῖ να κατακτήσει, επιτυγχάνεται πρώτα με τον προσδιορισμὸ του κυριολεκτικὸ ἐνδόξου ἁγίου ὄρους στην Ἱερουσαλήμ, το οποίο προφητικῶς ορίζει το πνευματικὸ ἐνδόξο ἅγιον ὄρος. Για να εξηγηθεῖ το ὄρος που προσδιορίζεται ως Ἀρμαγεδδών, το οποίο σημαίνει ὄρος της Μεγιδδώ, πρέπει κανεὶς να μεταβεῖ στην κυριολεκτικὴ Μεγιδδώ. Οι προφητικὲς δυσκολίες, οι οποίες παριστάνονται ως δυσχερεῖς, απομακρύνονται ὅταν εφαρμόζεται ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ ἀρχὴ ἐνός πράγματος ἀπεικονίζει το τέλος ἐνός πράγματος.

Η μεθοδολογία που αντιπροσωπεύεται ἀπὸ τον Ησαΐα, στην οποία γίνεται ἀναφορὰ ἀπὸ τον Ιωάννη και ἡ οποία ἐκτίθεται ἀπὸ τον Μίλλερ, ὑψώνει κάθε κοιλιάδα. Εἴτε πρόκειται για τὴν «κοιλιάδα τῆς οράσεως» στο εικοστὸ δεῦτερο κεφάλαιο του Ησαΐα, εἴτε για τὴν «κοιλιάδα τῶν ξηρῶν οστών» στον Ἰεζεκιήλ, εἴτε για τὴν «κοιλιάδα του Ἰωσαφάτ» στο βιβλίον του Ἰωήλ, ἡ μεθοδολογία που βασίζεται στην ὀρθὴ κατανόηση του χαρακτήρα του Χριστοῦ, ὡπως παρουσιάζεται ὡς Παλμονί, ὁ Θαυμαστός Ἀριθμητής, στη Μιλλερικὴ ἱστορία, ἢ ὡς τὸ Ἄλφα και τὸ Ωμέγα, ὁ θαυμαστός γλωσσολόγος, στη δική μας ἱστορία, εἶναι ἐκείνη που ἐξυψώνει τὶς προφητικὲς ἀλήθειες οι οποίες ἀντιπροσωπεύονται στὶς «κοιλιάδες» του Λόγου του Θεοῦ.

Τα σκολιά που πρόκειται να ευθυγραμμισθοῦν και οι τραχεῖς τόποι που ἐξομαλύνονται ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἔργο τῆς διορθώσεως τῶν ἐθίμων και παραδόσεων που χρησιμοποιοῦνται

από μία λαοδικειακή ιερωσύνη για να υποστηρίξει τα δηλητηριώδη αυτής εδέσματα μύθων. Το έργο του Ηλία προσδιορίζεται συγκεκριμένα ως εκπροσωπούν το ορθό βιβλικό μεθοδολογικό πρότυπο σε αντίθεση προς τους μύθους των θεολόγων και των ιερέων. Το έργο αυτό επιτελείται από «κοινούς ανθρώπους», όχι από τους μορφωμένους ιερείς και θεολόγους. Μέσα στα προφητικά χαρακτηριστικά αυτών των τριών μαρτύρων περιλαμβάνεται επίσης και το απλό γεγονός ότι ο Ηλίας που πρόκειται να έλθει θα είναι άνδρας.

Η παρατήρηση αυτή μπορεί να φαίνεται ασήμαντη, αλλά καθώς οι θεολόγοι του Αντβεντισμού επιδιώκουν να στηρίξουν τους μύθους τους, έχουν λάβει ένα απόσπασμα από την Αδελφή Γουάιτ, όπου αυτή μιλεί σε μέλλοντα χρόνο για έναν άνθρωπο που θα ερχόταν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, και προσθέτουν τον δικό τους επεξηγηματικό μύθο, επιμένοντας ότι η Αδελφή Γουάιτ μιλούσε για τον εαυτό της.

«Η προφητεία πρέπει να εκπληρωθεί. Ο Κύριος λέγει: “Ίδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου.” Κάποιος πρόκειται να έλθει με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, [Βλέπε παράρτημα.] και όταν εμφανισθεί, οι άνθρωποι ενδέχεται να είπουν: “Είσαι υπερβολικά ζηλωτής, δεν ερμηνεύεις τις Γραφές με τον ορθό τρόπο. Άφησέ με να σου πω πώς να διδάσκεις το μήνυμά σου.”»

«Υπάρχουν πολλοί που δεν μπορούν να διακρίνουν μεταξύ του έργου του Θεού και του έργου του ανθρώπου. Θα πω την αλήθεια όπως ο Θεός μου τη δίνει, και λέγω τώρα: εάν εξακολουθείτε να βρίσκετε σφάλματα, να τρέφετε πνεύμα φιλονικίας, δεν θα γνωρίσετε ποτέ την αλήθεια. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του: “Έχω ακόμη πολλά να σας πω, αλλά δεν μπορείτε τώρα να τα βαστάσετε.” Δεν βρίσκονταν σε κατάσταση να εκτιμήσουν ιερά και αιώνια πράγματα· αλλά ο Ιησούς υποσχέθηκε να στείλει τον Παράκλητο, ο οποίος θα τους δίδασκε τα πάντα και θα τους υπενθύμιζε όλα όσα τους είχε πει.»

«Αδελφοί, δεν πρέπει να εναποθέτουμε την εμπιστοσύνη μας στον άνθρωπο. “Παύσατε να εμπιστεύεσθε εις τον άνθρωπον, του οποίου η πνοή είναι εις τους μυκτήρας αυτού· διότι εις τι πρέπει να λογαριάζεται;” Πρέπει να κρεμάσετε τις αβοήθητες ψυχές σας επάνω στον Ιησού. Δεν αρμόζει σε εμάς να πίνουμε από την πηγή της κοιλάδας, όταν υπάρχει πηγή στο όρος. Ας αφήσουμε τα κατώτερα ρεύματα· ας έλθουμε στις ανώτερες πηγές. Εάν υπάρχει κάποιο σημείο αλήθειας το οποίο δεν κατανοείτε, επί του οποίου δεν συμφωνείτε, ερευνήστε, συγκρίνετε γραφή με γραφή, βυθίστε το φρέαρ της αλήθειας βαθιά μέσα στο μεταλλείο του λόγου του Θεού. Πρέπει να θέσετε τους εαυτούς σας και τις απόψεις σας επάνω στο θυσιαστήριο του Θεού, να παραμερίσετε τις προειλημμένες ιδέες σας, και να αφήσετε το Πνεύμα του ουρανού να σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν». Testimonies to Ministers, 475, 476.

«Κάποιος πρόκειται να έλθει με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία»: Τα λόγια αυτά έχουν εσφαλμένα εφαρμοστεί από ορισμένους σε κάποιο άτομο, το οποίο θεωρήθηκε ότι θα εμφανιζόταν με προφητικό μήνυμα μεταγενέστερα από τη ζωή και το έργο της κυρίας White. Οι τρεις παράγραφοι που συναποτελούν το παρόν άρθρο με τίτλο «Ας καθοδηγεί ο ουρανός» αποτελούν μόνον ένα μικρό μέρος μιας ομιλίας που έδωσε η Ellen White στο Battle Creek του Michigan, το πρωί της 29ης Ιανουαρίου 1890. Καθώς αυτό δημοσιεύθηκε στο Review and

Herald της 18ης Φεβρουαρίου 1890, έφερε τον τίτλο «Πώς να αντιμετωπίζεται ένα αμφισβητούμενο σημείο διδασκαλίας». Άλλα αποσπάσματα που αντλήθηκαν από αυτό το άρθρο και χρησιμοποιήθηκαν σε μεγάλο βαθμό για τη συμπλήρωση ορισμένων σελίδων του παρόντος τόμου, μπορούν να βρεθούν στις σελίδες 23, 104, 111, 119, 158, 278 και 386. Το άρθρο έχει αναπαραχθεί στο σύνολό του στο Selected Messages 1:406–416, με το τμήμα που περιλαμβάνει το απόσπασμα με τίτλο «Ας καθοδηγεί ο ουρανός» να εμφανίζεται στις σελίδες 412 και 413. Όταν το άρθρο διαβάζεται στο σύνολό του, καθίσταται προφανές ότι η Ellen White, σε αυτή τη δήλωση που έγινε λίγο περισσότερο από έναν χρόνο μετά τη Διάσκεψη της Μινεάπολης προς μια ομάδα στο Battle Creek, μιλούσε για τη δική της διακονία. Μερικοί είχαν γίνει επικριτικοί απέναντι στο έργο της. Σημειώστε ότι στην παράγραφο που προηγείται εκείνης η οποία εμφανίζεται στον παρόντα τόμο στη σελίδα 475, η Ellen White δηλώνει:

«Θα πρέπει να έλθουμε σε μια θέση όπου κάθε διαφορά θα έχει λιώσει. Εάν νομίζω ότι έχω φως, θα πράξω το καθήκον μου παρουσιάζοντάς το. Αν υποθέσουμε ότι συμβουλευόμουν άλλους σχετικά με το μήνυμα που ο Κύριος θα ήθελε να δώσω στον λαό, η θύρα θα μπορούσε να κλείσει, ώστε το φως να μη φθάσει σε εκείνους προς τους οποίους ο Θεός το είχε αποστείλει. Όταν ο Ιησούς εισήλθε έφιππος στα Ιεροσόλυμα, «όλο το πλήθος των μαθητών άρχισε να χαίρεται και να αινεί τον Θεό με μεγάλη φωνή για όλα τα θαυμαστά έργα που είχαν δει, λέγοντας· ευλογημένος ο Βασιλεύς που έρχεται εν ονόματι Κυρίου· ειρήνη εν ουρανών και δόξα εν υψίστοις. Και μερικοί από τους Φαρισαίους ανάμεσα από το πλήθος είπαν προς Αυτόν· Διδάσκαλε, επίπληξε τους μαθητές σου. Και αποκρινόμενος, είπε προς αυτούς· Σας λέγω ότι, αν αυτοί σιωπήσουν, οι λίθοι θα κράξουν αμέσως» (Luke 19:37–40).

«Οι Ιουδαίοι επιχείρησαν να εμποδίσουν τη διακήρυξη του μηνύματος που είχε προλεχθεί στον λόγο του Θεού.»

«Τότε αναφέρεται και πάλι στη δική της εμπειρία:»

«Η προφητεία πρέπει να εκπληρωθεί. Ο Κύριος λέγει: “Ίδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής” (Μαλαχίας 4:5). Κάποιος πρόκειται να έλθει με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, και όταν εμφανισθεί, οι άνθρωποι μπορεί να πουν: “Είσαι υπερβολικά ζηλωτής, δεν ερμηνεύεις τις Γραφές με τον ορθό τρόπο.” —Selected Messages, τόμος 1, 412.

«Ότι αναφερόταν επίσης στη δική της εμπειρία καθίσταται σαφές και από την παράγραφο που ακολουθεί, στην οποία δηλώνει:»

«Θα πω την αλήθεια όπως μου τη δίνει ο Θεός...». Παράρτημα των Μαρτυριών προς τους Διακόνους.

Το γεγονός ότι η Έλεν Γουάιτ χρειάστηκε να αντιμετωπίσει τους μύθους των θεολόγων και των ηγετών της εποχής της δεν παρέχει καμία απόδειξη ότι ταυτοποιούσε τον εαυτό της ως τον «άνδρα» που θα ερχόταν στο μέλλον με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία. Πού υπάρχει οποιαδήποτε απόδειξη από τους πολλούς αντιπάλους της Έλεν Γουάιτ μέσα στον Αντβεντισμό, οι οποίοι επιτίθεντο στη μέθοδο βιβλικής εφαρμογής που εκείνη χρησιμοποιούσε; Πότε ειπώθηκε ποτέ σε αυτήν: «δεν ερμηνεύεις τις Γραφές με τον ορθό τρόπο»; Προσδιορίζει σαφώς ότι θα

υπήρχε ένα κίνημα ανθρώπων στο τέλος του κόσμου το οποίο θα ενδυναμωνόταν από το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, και δεν υπάρχει κανένας νόμιμος τρόπος να υποστηριχθεί ότι εκείνη θεωρούσε πως αυτό το κίνημα της μεγάλης κραυγής του τρίτου αγγέλου λάμβανε χώρα κατά τον χρόνο που προφήτευε τη μελλοντική εκδήλωση της δύναμης του Ηλία. Οι Λαοδικείς Αντβεντιστές θεολόγοι θα ήθελαν το ποιμνιό τους να πιστεύει ότι η Αδελφή Γουάιτ «αναφερόταν» στη «δική της εμπειρία» ως εκπλήρωση του προφήτη Ηλία, ο οποίος θα αποστελλόταν πριν από τη μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου.

Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Ἡλίαν τὸν προφήτην πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας Κυρίου τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς. Μαλαχίας 4:5.

Ένα προφητικό χαρακτηριστικό του Ηλία ως συμβόλου είναι ότι παρουσιάζει μια βιβλική μεθοδολογία που αντιτίθεται στους μύθους μιας ιεροσύνης η οποία διανέμει μύθους εθίμων και παραδόσεων. Το έργο του να ετοιμάσει την οδό («αὕτη ἡ ὁδός, περιπατεῖτε ἐν αὐτῇ») επιτελείται με τη βιβλική μεθοδολογία που αντιτίθεται στις διδασκαλίες μιας διεφθαρμένης ιεροσύνης. Και σύμφωνα με τους τρεις μάρτυρες, τον Ηλία, τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και τον Μίλλερ, συνοδευόμενους από τη μαρτυρία της Αδελφής White περί της τότε μελλοντικής εμφάνισης του Ηλία, αυτός θα είναι άνδρας, όχι γυναίκα. Όταν η μεθοδολογία του Palmoni και του Alpha and Omega γίνεται ορθώς κατανοητή, αναγνωρίζεται όχι απλώς ως ένα σύνολο βιβλικών κανόνων για την ερμηνεία των Γραφών, αλλά ως αποτύπωμα του χαρακτήρα του Χριστού, που είναι η δόξα Του.

Και η δόξα του Κυρίου θέλει αποκαλυφθή, και πάσα σαρξ ομού θέλει ιδεί αυτήν· διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησεν. Ησαΐας 40:5.

Ο ίδιος ο χαρακτήρας του Χριστού αντιπροσωπεύεται από τη μεθοδολογία που πρέπει να εφαρμόζεται για την κατανόηση του Λόγου Του, διότι Αυτός είναι ο Λόγος.

«Ο νόμος του Θεού στο αγιαστήριο στον ουρανό είναι το μεγάλο πρωτότυπο, του οποίου οι εντολές, χαραγμένες επάνω στις λίθινες πλάκες και καταγεγραμμένες από τον Μωυσή στην Πεντάτευχο, αποτελούσαν αλάνθαστο αντίγραφο. Όσοι κατέληξαν στην κατανόηση αυτού του σπουδαίου σημείου οδηγήθηκαν έτσι να διακρίνουν τον ιερό, αμετάβλητο χαρακτήρα του θείου νόμου. Είδαν, όπως ποτέ πριν, τη δύναμη των λόγων του Σωτήρα: “Εως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου.” Κατά Ματθαῖον 5:18. Ο νόμος του Θεού, ως αποκάλυψη του θελήματός Του, ως αντίγραφο του χαρακτήρα Του, πρέπει να διαμένει αιωνίως, “ως πιστὸς μάρτυς ἐν ουρανῷ.” Ούτε μία εντολή έχει καταργηθεί· ούτε ένα ἰώτα ἢ μία κεραία ἔχει μεταβληθεῖ. Λέγει ο ψαλμωδός: “Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.” “Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.” Ψαλμὸς 119:89· 111:7, 8.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 434.

Όπως ακριβώς οι δέκα εντολές αποτελούν αμετάβλητο αντίγραφο του χαρακτήρα του Χριστού, έτσι και οι κανόνες της προφητικής ερμηνείας αποτελούν αντίγραφο του χαρακτήρα Του.

«Πρέπει να γνωρίζουμε από μόνοι μας τι συνιστά τον Χριστιανισμό, τι είναι η αλήθεια, ποια είναι η πίστη την οποία έχουμε παραλάβει, ποιοι είναι οι βιβλικοί κανόνες—οι κανόνες που μας έχουν δοθεί από την ύψιστη εξουσία. Υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν χωρίς λόγο πάνω

στον οποίο να στηρίζουν την πίστη τους, χωρίς επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ως προς την αλήθεια του πράγματος. Αν παρουσιαστεί κάποια ιδέα που εναρμονίζεται με τις δικές τους προειλημμένες απόψεις, είναι απολύτως έτοιμοι να την αποδεχθούν. Δεν συλλογίζονται από το αίτιο στο αποτέλεσμα, η πίστη τους δεν έχει αληθινό θεμέλιο, και στον καιρό της δοκιμασίας θα διαπιστώσουν ότι έχουν οικοδομήσει πάνω στην άμμο.

«Εκείνος που αναπαύεται αυτάρεσκα στη δική του παρούσα ατελή γνώση των Γραφών, νομίζοντας ότι αυτή είναι επαρκής για τη σωτηρία του, αναπαύεται μέσα σε θανατηφόρα πλάνη. Υπάρχουν πολλοί που δεν είναι πλήρως εφοδιασμένοι με Γραφικά επιχειρήματα, ώστε να είναι σε θέση να διακρίνουν την πλάνη και να καταδικάζουν κάθε παράδοση και δεισιδαιμονία που έχει επιβληθεί ως αλήθεια. Ο Σατανάς έχει εισαγάγει τις δικές του ιδέες στη λατρεία του Θεού, ώστε να διαφθείρει την απλότητα του ευαγγελίου του Χριστού. Ένας μεγάλος αριθμός από εκείνους που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν την παρούσα αλήθεια δεν γνωρίζουν τι συνιστά την πίστη που οπce παραδόθηκε στους αγίους—Χριστός εν υμίν, η ελπίς της δόξης. Νομίζουν ότι υπερασπίζονται τα παλαιά ορόσημα, αλλά είναι χλιαροί και αδιάφοροι. Δεν γνωρίζουν τι σημαίνει να υφαίνουν στην εμπειρία τους και να κατέχουν την αληθινή αρετή της αγάπης και της πίστεως. Δεν είναι επιμελείς μελετητές της Βίβλου, αλλά οκνηροί και απρόσεκτοι. Όταν ανακλύπτουν διαφορές γνώμης επάνω σε χωρία της Γραφής, αυτοί που δεν έχουν μελετήσει με σκοπό και δεν είναι βέβαιοι ως προς το τι πιστεύουν, απομακρύνονται από την αλήθεια. Οφείλουμε να εντυπώσουμε σε όλους την αναγκαιότητα του να ερευνούν επιμελώς τη θεία αλήθεια, ώστε να γνωρίζουν ότι πράγματι γνωρίζουν τι είναι αλήθεια. Μερικοί αξιώνουν πολλή γνώση και αισθάνονται ικανοποιημένοι με την κατάστασή τους, ενώ δεν έχουν περισσότερο ζήλο για το έργο, ούτε θερμότερη αγάπη για τον Θεό και για τις ψυχές για τις οποίες πέθανε ο Χριστός, απ' ό,τι αν δεν είχαν ποτέ γνωρίσει τον Θεό. Δεν διαβάζουν τη Βίβλο [ώστε] να οικειοποιηθούν τον μυελό και το πάχος της για τις ίδιες τους τις ψυχές. Δεν αισθάνονται ότι είναι η φωνή του Θεού που τους μιλά. Αλλά, εάν θέλουμε να κατανοήσουμε την οδό της σωτηρίας, εάν θέλουμε να δούμε τις ακτίνες του Ηλίου της δικαιοσύνης, πρέπει να μελετούμε τις Γραφές με σκοπό, διότι οι υποσχέσεις και οι προφητείες της Βίβλου ρίχνουν καθαρές ακτίνες δόξας επάνω στο θείο σχέδιο της απολυτρώσεως, οι οποίες μεγάλες αλήθειες δεν γίνονται σαφώς κατανοητές.» The 1888 Materials, 403.

Το να είναι κανείς αληθινά Χριστιανός σημαίνει να είναι όμοιος με τον Χριστό. Το απόσπασμα επισημαίνει ότι «πρέπει να γνωρίζουμε οι ίδιοι τι συνιστά τον Χριστιανισμό». Λέει ότι «πρέπει να γνωρίζουμε» «τι είναι αλήθεια». «Πρέπει να γνωρίζουμε» «ποια είναι η πίστη που έχουμε παραλάβει». Πρέπει να γνωρίζουμε «ποιοι είναι οι βιβλικοί κανόνες — οι κανόνες που μας δόθηκαν από την ύψιστη εξουσία». Το να είναι κανείς χριστόμορφος απαιτεί να γνωρίζει ποιοι είναι οι βιβλικοί κανόνες που μας δόθηκαν από την ύψιστη εξουσία. Χωρίς αυτούς τους κανόνες δεν μπορούμε να είμαστε χριστόμορφοι, διότι οι κανόνες που δόθηκαν από την ύψιστη εξουσία είναι αποτύπωση του χαρακτήρα Του.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό του Ηλία είναι το έργο της προετοιμασίας της οδού για τον αγγελιοφόρο της διαθήκης. Ο Ηλίας αντιπροσωπεύει το έργο που επιτελείται κατά τη διάρκεια μιας ιστορίας κατά την οποία ένας προηγούμενος εκλεκτός λαός παραθεωρείται, ενώ συγχρόνως εκλέγεται ένας νέος εκλεκτός λαός. Η ιστορία αυτή αντιπροσωπεύει μια διαδικασία καθαρισμού

που παράγει έναν λαό ο οποίος παριστάνεται ως καθαρή προσφορά, σε αντίθεση με τον προηγούμενο ακάθαρτο εκλεκτό λαό.

Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ θὰ ἐτοιμάσῃ τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἐξαίφνης θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖον ζητεῖτε, ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, εἰς τὸν ὁποῖον εὐαρεστεῖσθε· ἰδου, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ; καὶ τίς θὰ σταθῇ ὅταν ἐμφανισθῇ; διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτοῦ καὶ ὡς σάπωνος γναφέως· καὶ θὰ καθίσῃ ὡς χωνευτῆς καὶ καθαριστῆς ἀργύρου, καὶ θὰ καθαρῖσῃ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευῖ, καὶ θὰ ἐκκαθαρίσῃ αὐτοὺς ὡς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, ὥστε νὰ προσφέρουν εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ἐν δικαιοσύνῃ. Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ θὰ εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Κύριον, ὅπως ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀρχαίαις καὶ ὅπως κατὰ τὰ πρότερα ἔτη. Μαλαχίας 3:1–4.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προετοίμασε την οδό ώστε ο Χριστός να ἐλθεῖ αιφνιδίως και να καθαρῖσει τον ναό Του. Ο καθαρῖσμός του ναοῦ στην αρχή και στο τέλος της διακονίας του Χριστοῦ ἦταν εκπλήρωση του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία. Ο Ιωάννης ἦταν ο αγγελιοφόρος που προετοίμασε την οδό για τον αγγελιοφόρο της διαθήκης, ὥστε να καθαρῖσει τους υἱούς του Λευῖ.

«Με τον καθαρῖσμό του ναοῦ, ο Ιησοῦς διακήρυσσε την αποστολή Του ὡς Μεσσία και εἰσερχόταν στο ἔργο Του. Εκείνος ο ναός, που εἶχε ανεγερθεῖ για κατοικητήριο της θείας Παρουσίας, εἶχε σκοπό να αποτελεῖ διδακτικό σύμβολο για τον Ἰσραὴλ και για τον κόσμο. Από αἰῶνες αἰώνιους ἦταν σκοπός του Θεοῦ κάθε κτισμένο ὄν, ἀπὸ τον λαμπρὸ και ἅγιον σεραφεῖμ ἕως τον ἄνθρωπο, να εἶναι ναός για την ἐνοίκηση του Δημιουργοῦ. Ἐξαιτίας της αμαρτίας, ἡ ἀνθρωπότητα ἔπαυσε να εἶναι ναός για τον Θεό. Σκοτισμένη και μολυσμένη ἀπὸ τὸ κακό, ἡ καρδιά του ἀνθρώπου δεν φανέρωνε πλέον τὴ δόξα του Θεοῦ. Ἀλλὰ με την ἐνανθρώπηση του Υἱοῦ του Θεοῦ, ὁ σκοπός του Ουρανοῦ ἐκπληρώνεται. Ο Θεός κατοικεῖ στην ἀνθρωπότητα, και μέσω της σώζουσας χάριτος ἡ καρδιά του ἀνθρώπου γίνεται και πάλι ναός Του. Ο Θεός ὄρισε ὁ ναός στην Ἱερουσαλήμ να αποτελεῖ διαρκή μαρτυρία για τον υψηλὸ προορισμό που ἦταν ἀνοιχτός σε κάθε ψυχή. Ἀλλὰ οἱ Ἰουδαῖοι δεν εἶχαν κατανοήσει τὴ σημασία του οικοδομήματος το ὁποῖο θεωρούσαν με τόση υπερηφάνεια. Δεν παρέδωσαν τους εαυτοὺς τους ὡς ἁγίους ναοὺς για τὸ Θεῖο Πνεῦμα. Οἱ αὐλές του ναοῦ στην Ἱερουσαλήμ, γεμάτες ἀπὸ τον θόρυβο ἀσεβῶν ἐμπορίας, παρίσταναν υπερβολικά ἀληθινὰ τον ναὸ της καρδιάς, μολυσμένο ἀπὸ την παρουσία σαρκικῶν πάθους και ἀνιέρων λογισμῶν. Καθαρίζοντας τον ναὸ ἀπὸ τους ἀγοραστῆς και τους πωλητῆς του κόσμου, ο Ιησοῦς διακήρυσσε την αποστολή Του να καθαρῖσει τὴν καρδιά ἀπὸ τὴ μόλυνση της αμαρτίας,—ἀπὸ τις γήινες ἐπιθυμίες, τις ἐγωιστικῆς ἐπιθυμίες, τις κακῆς συνήθειες, που διαφθείρουν τὴν ψυχή. “Και θέλει ἐξαίφνης ἐλθεῖ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖον σεις ζητεῖτε, και ὁ ἄγγελος της διαθήκης, τὸν ὁποῖον σεις ἐπιποθεῖτε· ἰδου, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ τίς δύναται να ὑποφέρῃ τὴν ἡμέραν της ἐλεύσεως αὐτοῦ; και τίς θέλει σταθῇ ὅταν αὐτὸς φανῇ; διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτηρίου και ὡς σάπων των πλυνόντων· και θέλει καθίσει χωνεύων και καθαρῖζων τὸν ἄργυρον· και θέλει καθαρῖσει τοὺς υἱοὺς του Λευῖ και θέλει καθαρῖσει αὐτοὺς ὡς τὸν χρυσὸν και ὡς τὸν ἄργυρον.” Μαλαχίας 3:1–3». Η Ζωή του Χριστοῦ, 161.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ο αγγελιοφόρος που προετοίμασε την οδό ώστε ο Χριστός να έλθει αιφνιδίως και να καθαρίσει τον ναό Του, και ο William Miller επιτέλεσε το ίδιο έργο προετοιμασίας, ώστε ο Χριστός να έλθει αιφνιδίως στα Άγια των Αγίων στις 22 Οκτωβρίου 1844.

«Η έλευση του Χριστού ως αρχιερέως μας στα Άγια των Αγίων, για τον καθαρισμό του αγιαστηρίου, η οποία τίθεται ενώπιόν μας στο Δανιήλ 8:14· η έλευση του Υιού του ανθρώπου προς τον Παλιό των Ημερών, όπως παρουσιάζεται στο Δανιήλ 7:13· και η έλευση του Κυρίου στον ναό Του, όπως προειπώθηκε από τον Μαλαχία, είναι περιγραφές του αυτού γεγονότος· και αυτό παριστάνεται επίσης με την έλευση του νυμφίου στον γάμο, όπως περιγράφεται από τον Χριστό στην παραβολή των δέκα παρθένων, στο Ματθαίον 25». The Great Controversy, 426.

Ο Ιωάννης και ο Μίλλερ προτύπωσαν τον καθαρισμό που παριστάνεται από τον Μαλαχία και ο οποίος επιτελείται τώρα στη δική μας παρούσα ιστορία.

Ο προφήτης λέγει: «Εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξε δυνατὰ ἐν φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων» (Αποκάλυψις 18:1, 2). Αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ ἀγγελία ποῦ ἐδόθη ἀπὸ τὸν δεῦτερον ἄγγελον. Ἡ Βαβυλῶν ἔπεσεν, «διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς» (Αποκάλυψις 14:8). Τί εἶναι αὐτὸς ὁ οἶνος;—Αἱ ψευδεῖς διδασκαλίαι αὐτῆς. Ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον ψευδὲς σάββατον ἀντὶ τοῦ Σαββάτου τῆς τετάρτης ἐντολῆς, καὶ ἐπανελάβε τὸ ψεῦδος τὸ ὅποιον πρῶτον εἶπεν ὁ Σατανᾶς πρὸς τὴν Εὐὰν ἐν Ἐδέμ—τὴν φυσικὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Πολλὰ συγγενῆ πλάνα ἔχει διαδώσει εἰς πλάτος καὶ μῆκος, «διδάσκουσα ὡς διδασκαλίαι ἐντάλματα ἀνθρώπων» (Ματθαῖος 15:9).

«Όταν ο Ιησούς άρχισε τη δημόσια διακονία Του, καθάρισε τον Ναό από τη βέβηλη ιεροσυλία του. Ανάμεσα στις τελευταίες πράξεις της διακονίας Του ήταν ο δεύτερος καθαρισμός του Ναού. Έτσι και στο τελευταίο έργο για την προειδοποίηση του κόσμου, απευθύνονται δύο διακριτές κλήσεις προς τις εκκλησίες. Το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου είναι: “Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη, επειδή έδωσε σε όλα τα έθνη να πιουν από τον οίνο του θυμού της πορνείας της” (Αποκάλυψη 14:8). Και στη δυνατή κραυγή του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ακούγεται φωνή από τον ουρανό, που λέει: “Εξέλθετε απ’ αυτήν, λαέ μου, για να μη συμμετάσχετε στις αμαρτίες της και για να μη λάβετε από τις πληγές της. Επειδή οι αμαρτίες της έφτασαν έως τον ουρανό, και ο Θεός θυμήθηκε τις ανομίες της” (Αποκάλυψη 18:4, 5).» Selected Messages, βιβλίο 2, 118.

Οι δύο καθαρισμοί του ναού κατά τη διακονία του Χριστού, και οι δύο καθαρισμοί του ναού στην ιστορία των Μίλλεριτών, υπήρξαν εκπληρώσεις του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία και προδεικνύουν τους δύο καθαρισμούς του ναού που άρχισαν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όταν τα μεγάλα οικοδομήματα της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν με άγγιγμα του Θεού, και ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ κατέβηκε για να φωτίσει τη γη με τη δόξα του. Μεταξύ άλλων, αυτό καταρρίπτει το συνονθύλευμα μύθων που προσφέρουν οι λαοδικειανοί θεολόγοι του Αντβεντισμού, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι η Έλλεν Ουάιτ ήταν ο προφήτης Ηλίας που επρόκειτο να έλθει πριν από τη μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου. Ο καθαρισμός του ναού που λαμβάνει

χώρα όταν κατεβαίνει ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ άρχισε ογδόντα έξι χρόνια αφοτου η Έλλεν Ουάιτ ετέθη εις ανάπαυσιν.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και οι μαθητές του, ο Μίλλερ και οι Μιλλερίτες, καθώς και το Future for America, αντιπροσωπεύουν τους αγγελιαφόρους που προετοιμάζουν την οδό, ώστε ο Αγγελιαφόρος της διαθήκης να έλθει αιφνιδίως στον ναό Του και να τον καθαρίσει από τη βέβηλη ιεροσυλία του.

Ο Ηλίας, ως σύμβολο, αντιπροσωπεύει έναν άνθρωπο. Αντιπροσωπεύει έναν άνθρωπο κλημένο από τον κοινό βίο και όχι έναν ιερατικό θεολόγο. Η διακονία του παρουσιάζει την ορθή βιβλική μεθοδολογία, δηλαδή τους κανόνες που έχουν δοθεί από την ύψιστη εξουσία. Η διακονία του βρίσκεται σε αντιπαράθεση με τη μεθοδολογία του σημερινού Λαοδικειανού ιερατείου, η οποία συνίσταται σε μύθους, έθιμα και παραδόσεις. Ετοιμάζει την οδό για μια διαδικασία καθαρισμού, η οποία ανυψώνει έναν νέο εκλεκτό λαό από τα υπολείμματα ενός εκλεκτού λαού που παραμερίζεται. Η διαδικασία του καθαρισμού τίθεται μέσα στο πλαίσιο του ότι λαμβάνει χώρα αιφνιδίως.

Ο Ηλίας επίσης αντιπροσωπεύει μια διακονία και ένα έργο που ο Θεός εγκαθιδρύει και προσδιορίζει ειδικά ως την αποκλειστική διακονία του Θεού.

Θα το αποδείξουμε αυτό μέσα από την ιστορία των Μιλλεριτών στο επόμενο άρθρο.

Και ἐγένετο, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσφορᾶς τῆς ἑσπερινῆς θυσίας, ὅτι Ἡλίας ὁ προφήτης προσῆλθε καὶ εἶπε· Κύριε, Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καὶ τοῦ Ἰσραήλ, ἃς γίνῃ γνωστὸν τὴν ἡμέραν ταύτην ὅτι σὺ εἶσαι Θεὸς ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι δοῦλός σου, καὶ ὅτι κατὰ τὸν λόγον σου ἔπραξα πάντα ταῦτα. 1 Βασιλέων 18:36.